Τι πρέπει να ξέρουμε για τους λογισμούς (Άγιος Σωφρόνιος Σαχάρωφ)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 6 Απριλίου, 2022

Ὅποιος θέλει νὰ προσεύχεται μὲ καθαρὸ νοῦ, πρέπει νὰ μὴ μαθαίνει τὰ νέα τῶν ἐφημερίδων, νὰ μὴ διαβάζει βιβλία ἄσχετα πρὸς τὴν πνευματική μας ζωή, καὶ κυρίως ὅσα διεγείρουν τὰ πάθη, καὶ νὰ μὴ μαθαίνει ἀπὸ περιέργεια ὅσα σχετίζονται μὲ τὴ ζωὴ τῶν ἄλλων. Ὅλα αὐτὰ φέρνουν στὸ νοῦ ἀλλότριες σκέψεις, καὶ ὅταν ὁ ἄνθρωπος προσπαθεῖ νὰ τὶς διευκρινίσει, αὐτὲς ἀκόμη περισσότερο συγχύζουν καὶ ἐπιβαρύνουν τὴν ψυχή.

Ὅταν ἡ ψυχὴ διδαχθεῖ τὴν ἀγάπη ἀπὸ τὸν Κύριο, τότε θλίβεται γιὰ ὅλη τὴν οἰκουμένη, γιὰ ὅλη τὴν κτίση τοῦ Θεοῦ καὶ **προσεύχεται, ὥστε ὅλοι νὰ μετανοήσουν** καὶ δεχθοῦν τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἂν, ὅμως, ἡ ψυχὴ χάσει τὴ χάρη, φεύγει ἡ ἀγάπη ἀπὸ αὐτὴν, γιατί **χωρὶς χάρη Θεοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀγαπᾶ κάποιος τοὺς ἐχθρούς**, καὶ τότε βγαίνουν ἀπὸ τὴν καρδιὰ διαλογισμοὶ πονηροί, ὅπως λέει ὁ Κύριος (Ματθ. ιε΄19, Μάρκ. ζ΄ 21-22).

Χωρὶς τὴν ταπείνωση τοῦ Χριστοῦ δὲν καθαρίζεται ὁ νοῦς καὶ δὲν ἀναπαύεται ποτὲ ἡ ψυχὴ ἐν τῷ Θεῷ, ἀλλὰ ταράζεται πάντοτε ἀπὸ διάφορους λογισμούς, ποὺ παρεμποδίζουν τὴ θεωρία τοῦ Θεοῦ. Ὦ, ἡ κατὰ Χριστὸν ταπείνωση! Ὅποιος σὲ δοκίμασε, ὁρμᾶ πρὸς τὸν Θεὸ ἀκόρεστα ἡμέρα καὶ νύχτα.

Ὦ, πόσο ἀσθενὴς εἶμαι! Ἔγραψα λίγο καὶ ἀμέσως κουράστηκα καὶ τὸ σῶμα θέλει

ἀνάπαυση. Καὶ ὁ Κύριος ὅταν ἦταν στὴ γῆ, «ἐν τὴ σαρκὶ Αὐτοῦ», γνώρισε τὴν ἀνθρώπινη ἀσθένεια. Καὶ Αὐτός, ὁ Ἐλεήμων, κουραζόταν ἀπὸ τὴν ὁδοιπορία καὶ κοιμόταν στὸ πλοῖο τὴν ὥρα τῆς τρικυμίας• καὶ ὅταν Τὸν ξύπνησαν οἱ μαθητές, τότε πρόσταξε τὴ θάλασσα καὶ τὸν ἄνεμο νὰ σιγήσουν καὶ ἔγινε μεγάλη γαλήνη.**Ἔτσι καὶ στὴν ψυχή μας, ὅταν ἐπικαλούμαστε τὸ ἅγιο ὄνομα τοῦ Κυρίου, γίνεται μεγάλη γαλήνη. Δῶσε μας, Κύριε, νὰ Σὲ δοξάζουμε ὡς τὴν τελευταία μας πνοή.**

Στὴν πλάνη πέφτει κάποιος εἴτε ἀπὸ ἀπειρία εἴτε ἀπὸ ὑπερηφάνεια. Καὶ ἂν εἶναι ἀπὸ ἀπειρία, ὁ Κύριος θεραπεύει γρήγορα αὐτὸν ποὺ πλανήθηκε, ἂν ὅμως εἶναι ἀπὸ ὑπερηφάνεια, τότε θὰ πάσχει γιὰ πολὺν καιρὸ ἡ ψυχή, ὡσότου μάθει τὴν ταπείνωση, καὶ τότε θὰ θεραπευθεῖ ἀπὸ τὸν Κύριο.

Πέφτουμε στὴν πλάνη, ὅταν νομίζουμε ὅτι εἴμαστε πιὸ φρόνιμοι καὶ ἔμπειροι ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸν πνευματικό μας πατέρα. Ἔτσι σκέφθηκα κι ἐγὼ μὲ τὴν ἀπειρία μου καὶ γι’ αὐτὸ ὑπέφερα. Κι εὐχαριστῶ ἀπὸ τὴν καρδιά μου τὸν Θεό, γιατί μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ μὲ ταπείνωσε καὶ μὲ νουθέτησε καὶ δὲν ἀπέσυρε τὸ ἔλεός Του ἀπὸ μένα. Καὶ τώρα σκέφτομαι ὅτι, **χωρὶς ἐξομολόγηση στὸν πνευματικὸ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὴν πλάνη** , γιατί στὸν πνευματικὸ ἔδωσε ὁ Θεὸς τὴ χάρη τοῦ «δεσμεῖν καὶ λύειν».

Ἂν δεῖς φῶς μέσα σου ἢ γύρω σου, μὴν πιστέψεις σ’ αὐτὸ ἂν δὲν ἔχεις συγχρόνως κατάνυξη γιὰ τὸν Θεὸ καὶ ἀγάπη γιὰ τὸν πλησίον. Μὴ φοβηθεῖς ὅμως, ἀλλὰ ταπείνωσε τὸν ἑαυτό σου καὶ τὸ φῶς ἐκεῖνο θὰ ἐξαφανιστεῖ.

Ἂν δεῖς κάποιο ὅραμα ἢ εἰκόνα ἢ ὄνειρο, μὴν τὸ ἐμπιστεύεσαι , γιατί ἂν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεό, θὰ σὲ φωτίσει γι’ αὐτὸ ὁ Κύριος.**Ψυχή, ποὺ δὲν γεύθηκε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, δὲν μπορεῖ νὰ διακρίνει ἀπὸ ποῦ ἔρχεται τὸ ὅραμα. Ὁ ἐχθρὸς δίνει στὴν ψυχὴ μιὰ «γλυκειὰ αἴσθηση» ἀνακατεμένη μὲ κενοδοξία** , καὶ ἀπὸ αὐτὸ γίνεται φανερὴ ἡ πλάνη.

Οἱ Πατέρες λένε ὅτι, ὅταν ἡ ὅραση εἶναι ἐχθρική, ἡ ψυχὴ αἰσθάνεται σύγχυση ἢ φόβο. Αὐτό, ὅμως, συμβαίνει μόνο στὴν ταπεινὴ ψυχὴ ποὺ θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸ της ἀνάξιο γιὰ ὅραση. **Ὁ κενόδοξος, ὅμως, μπορεῖ νὰ μὴν αἰσθανθεῖ οὔτε φόβο οὔτε σύγχυση, γιατί ἐπιθυμεῖ τὶς ὁράσεις καὶ θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸ του ἄξιο, καὶ γι’ αὐτὸ τὸν ἐξαπατᾶ εὔκολα ὁ ἐχθρός.**

Τὰ οὐράνια γνωρίζονται μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ τὰ ἐπίγεια μὲ τὴ φυσικὴ κατάσταση. **Πλανᾶται ὅποιος ἐπιχειρήσει νὰ γνωρίσει τὸν Θεὸ μὲ τὸν φυσικὸ νοῦ, μὲ τὴν ἐπιστήμη, γιατί ὁ Θεὸς γνωρίζεται μόνο μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.**

Ἂν βλέπεις μὲ τὸ νοῦ σου δαιμόνια, ταπεινώσου καὶ προσπάθησε νὰ μὴ βλέπεις, καὶ

τρέξε ὅσο πιὸ γρήγορα γίνεται στὸν πνευματικό σου γέροντα, στὸν ὁποῖο παραδόθηκες. Πὲς του τα ὅλα, καὶ τότε ὁ Κύριος θὰ σὲ ἐλεήσει καὶ θὰ σωθεῖς ἀπὸ τὴν πλάνη. Ἂν, ὅμως, νομίζεις ὅτι ἐσὺ γνωρίζεις περισσότερα γιὰ τὴν πνευματικὴ ζωὴ ἀπὸ τὸν πνευματικὸ καὶ πάψεις νὰ τοῦ λὲς τί σοῦ συμβαίνει, ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς ὑπερηφάνειας **θὰ παραχωρηθεῖ ἀναπόφευκτα κάποιος πειρασμός, γιὰ νὰ σὲ συνετίσει.**

Νὰ πολεμᾶς τοὺς ἐχθροὺς μὲ τὴν ταπείνωση. Ὅταν δεῖς ὅτι κάποιος ἄλλος νοῦς παλεύει μὲ τὸ νοῦ σου, ταπείνωσε τὸν ἑαυτό σου καὶ θὰ παύσει ὁ πόλεμος.

Ἂν σοῦ συμβεῖ νὰ δεῖς δαιμόνια, μὴ φοβηθεῖς, ἀλλὰ ταπείνωσε τὸν ἑαυτό σου, καὶ τὰ δαιμόνια θὰ ἐξαφανιστοῦν. Ἂν ὅμως σὲ πιάσει ὁ φόβος, δὲν θὰ ἀποφύγεις κάποια βλάβη. Νὰ εἶσαι ἀνδρεῖος. Νὰ θυμᾶσαι ὅτι ὁ Κύριος σὲ βλέπει, ἂν στηρίζεις τὴν ἐλπίδα σου σὲ Αὐτόν.

Γιὰ νὰ ἀποκτήσει, ὅμως, ἡ ψυχὴ ἀνάπαυση ἀπὸ τὰ δαιμόνια, πρέπει νὰ ταπεινώνεται καὶ νὰ λέει: «Εἶμαι χειρότερη ἀπ’ ὅλους, εἶμαι πιὸ ἄθλια ἀπὸ κάθε κτῆνος καὶ ἀπὸ κάθε θηρίο».

Ὅπως οἱ ἄνθρωποι μπαίνουν στὸ σπίτι καὶ βγαίνουν, ἔτσι καὶ οἱ λογισμοὶ ἔρχονται ἀπὸ τὰ δαιμόνια **καὶ πάλι μπορεῖ νὰ φύγουν, ἂν δὲν τοὺς δεχόμαστε**.

Ἂν ὁ λογισμός σου λέει «κλέψε», καὶ σὺ ὑπακούσεις, **δίνεις μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο στὸ δαιμόνιο ἐξουσία ἐπάνω σου**. Ἂν ὁ λογισμός σου λέει «φάει πολύ, ὥσπου νὰ χορτάσεις», καὶ σὺ φᾶς πολύ, τότε πάλι **σὲ ἐξουσιάζει τὸ δαιμόνιο. Κι ἔτσι, ἂν ὁ λογισμὸς κάθε πάθους σὲ νικᾶ, θὰ καταντήσεις κατοικία δαιμόνων**. Ἂν, ὅμως, ἀρχίσεις μὲ τὴν πρέπουσα μετάνοια, τότε θὰ ἀρχίσουν νὰ τρέμουν οἱ δαίμονες καὶ θ΄ ἀναγκαστοῦν νὰ φύγουν”.

("Ὁ Ἅγιος Σιλουανὸς ὁ Ἀθωνίτης")

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiazoni.gr*)*